EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.6.2014
COM(2014) 363 final

ZPRÁVA KOMISE

Souhrnná zpráva o jakosti pitné vody v EU na základě přezkumu zpráv členských států za období 2008–2010 podle směrnice 98/83/ES

ZPRÁVA KOMISE

Souhrnná zpráva o jakosti pitné vody v EU na základě přezkumu zpráv členských států za období 2008–2010 podle směrnice 98/83/ES

1. ÚVOD

Nezávadná pitná voda je pro náš život nezbytná. Má zásadní význam pro veřejné zdraví a je důležitým faktorem zdravé ekonomiky. WHO[1] konstatuje, že „*zlepšení přístupu k nezávadné pitné vodě a odpovídajícím hygienickým zařízením by kromě přínosů pro zdraví prostřednictvím prevence nemocí přenášených vodou mohlo znamenat značné hospodářské přínosy*“. Patří mezi ně úspory nákladů na zdravotní péči, nárůst počtu produktivních dní za rok, zvýšení školní docházky a zabránění ztráty kvality života. Vodohospodářské odvětví také významně přispívá k HDP. Celková odhadovaná hrubá přidaná hodnota tohoto odvětví včetně služeb v oblasti dodávek vody a hygienické infrastruktury dosáhla v roce 2010 výše 43,84 miliardy EUR a v uvedeném roce představovala přibližně 500 000 pracovních míst na plný úvazek.[2]

Zavedení směrnice o pitné vodě[3] v roce 1980 a její revize v roce 1998 přinesly v celé EU dostupnost pitné vody vysoké jakosti. Společné úsilí orgánů EU, členských států a poskytovatelů služeb vyústilo ve vysokou míru dodržování norem pro pitnou vodu. Směrnice proto představuje jeden z úspěchů právních předpisů EU v oblasti ochrany životního prostředí a veřejného zdraví, ačkoli není příliš známá.

Jakost pitné vody a požadovaná úroveň její úpravy jsou ve velké míře spjaty s kvalitou zdrojů pitné vody. Úroveň ochrany vodních zdrojů, zejména podzemních a povrchových vod, je proto pro provádění směrnice o pitné vodě naprosto nezbytná, neboť má dopad na náklady související s úpravou vody.

Pitná voda je také důležitým tématem pro občany EU. To se odráží v průzkumu EUROBAROMETR[4] a v nedávno zahájené evropské občanské iniciativě „Right2Water“[5]. V návaznosti na tuto iniciativu Komise oznámila veřejnou konzultaci na úrovni EU týkající se směrnice o pitné vodě[6], zejména s cílem zlepšit přístup ke kvalitní vodě v EU.

2. SITUACE V OBLASTI PITNÉ VODY

Tento dokument přináší přehled o stavu provádění směrnice o pitné vodě na základě nejnovějších údajů oznámených členskými státy[7]. Technické zprávy, které obsahují

---

1 http://www.who.int/water_sanitation_health/wsh0404summary/en/

2 EUROSTAT (2013).

3 Směrnice 98/83/ES (Úř. věst. L 330, 5.12.1998).

4 http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_344_en.pdf

5 Reakce na evropskou občanskou iniciativu „Voda a hygiena jsou lidská práva! Voda je veřejné dobro, ne komodita!“ COM(2014) 177 ze dne 19. března 2014: http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered?lg=cs

6 Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě, Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32.

7 Oznamované údaje podle článku 13 směrnice o pitné vodě za referenční období 2008–2010 a dobrovolné oznamované údaje o individuálních zdrojích pitné vody, na něž se oznamovací povinnost podle směrnice nevztahuje.

podrobné informační přehledy jednotlivých členských států, budou zanedlouho k dispozici na internetových stránkách GŘ pro životní prostředí[8].

2.1. Zásobování vodou

Zásobování pitnou vodou v EU probíhá podle zásobovaných oblastí, tj. zeměpisně určených oblastí, ve kterých je voda určená k lidské spotřebě dodávána z jednoho nebo více zdrojů a ve kterých je možno jakost vody považovat za přibližně stejnou. V EU existuje téměř 100 000 zásobovaných oblastí. Směrnice rozlišuje mezi velkými a malými zásobami vody[9]. Minimální požadavky na kvalitu vody jsou stejné jak pro malé, tak i velké zásoby. Liší se ovšem požadavky na monitorování a členské státy nemusí o malých zásobách podávat zprávy. Malé zásoby dodávají vodu přibližně 65 milionům obyvatel.

„Zásobování“ ve smyslu směrnice neznamená „přístup“ k veřejné rozvodné síti[10]. Eurostat shromažďuje údaje týkající se „obyvatel napojených na veřejné dodávky vody“[11] (viz tabulka 1 na konci této zprávy). Vzhledem k tomu, že podávání zpráv je dobrovolné, nejsou tyto shromážděné údaje úplné a neumožňují výpočet souhrnných ani průměrných hodnot v EU.

Zdroje surové vody

V EU jsou zásoby vody napájeny především prostřednictvím podzemních a povrchových vod, včetně umělých nádrží. Vodní zdroje jednotlivých členských států se značně liší. Jejich přehled lze najít v dřívějších zprávách[12] a vypracovává ho Eurostat[13]. Mezi velkými a malými zásobami vody existují značné rozdíly v procentuálním podílu, přičemž malé zásoby jsou v mnohem vyšší míře napájeny ze zdrojů podzemní vody (84 %).

Kontaminace podzemních vod, zejména látkami, které lze obtížně zjistit, jako jsou například pesticidy, jakož i vod povrchových, kterou stále silněji ovlivňuje změna klimatu (záplavy, extrémní srážky, záplavy v důsledku extrémních srážek), se může promítnout také do kvality pitné vody. Koordinované monitorování podzemních vod a pitné vody, jakož i zavedení opatření s cílem přizpůsobit se změně klimatu a zmírnit její dopad, by byly přínosem pro nezávadnost pitné vody.

2.2. Jakost pitné vody

Aby byla pitná voda nezávadná pro lidskou spotřebu, stanoví směrnice o pitné vodě minimální požadavky na jakost vody. Určuje mikrobiologické a chemické ukazatele, jež by mohly představovat riziko pro lidské zdraví, pokud koncentrace přesáhnou určité

---

8 http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/reporting_en.html; https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp

9 Za velké zásoby se považují zdroje pro individuální zásobování s denní kapacitou v průměru vyšší než 1 000 m³ vody nebo zásobující více než 5 000 osob; malé zásoby mají denní kapacitu nižší než 1 000 m³ a zásobují méně než 5 000 osob.

10 Článek 345 SFEU stanoví, že EU musí zůstat ve vztahu k režimu vlastnictví vody neutrální. Tento dokument se proto nezabývá aspektem fyzického práva přístupu k vodě.

11 http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_wat_pop&lang=en

12 https://circabc.europa.eu/sd/a/b580866d-8eb7-4937-9a97-d3d3485d046e/2005-2007%20SynthesisReport.pdf

13 http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Water_statistics

mezní hodnoty. Pro každý ukazatel stanoví směrnice maximální hodnoty koncentrací, které se musí dodržovat. Kromě mikrobiologických a chemických ukazatelů zavádí směrnice indikační ukazatele, s jejichž pomocí lze zjistit možné riziko pro lidské zdraví. Nápravná opatření jsou potřebná pouze v případě, že další šetření toto nebezpečí pro lidské zdraví potvrdí.

Z oznámených údajů týkajících se těchto ukazatelů vyplývá, že jakost pitné vody v EU je všeobecně velmi dobrá. Celkový trend je rovněž pozitivní. Pokud jde o velké zásoby vody, převážná většina členských států dosahuje 99% až 100% míry dodržování požadavků na mikrobiologické a chemické ukazatele. Několik členských států s mírou dodržování nižší než 99 % bude muset posílit opatření, aby všichni občané, kteří dostávají vodu z velkých zásob, mohli pitnou vodu bezpečně využívat.

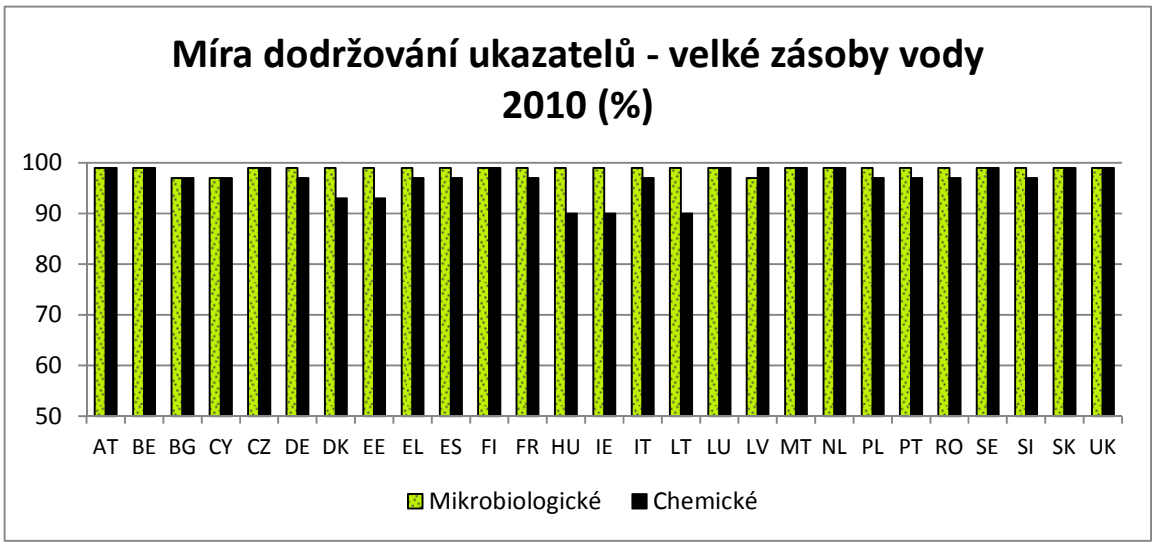

Obrázek 1: Souhrnný přehled – míra dodržování mikrobiologických a chemických ukazatelů v členských státech

Podrobné údaje lze nalézt v tabulce 1 na konci této zprávy.

Pokud jde o malé zásoby vody, lze pozorovat více odlišností. Míra dodržování mikrobiologických ukazatelů je nižší, přičemž 99% až 100% míry dodržování dosáhly pouze tři členské státy. Z přehledu míry dodržování mikrobiologických ukazatelů vyplývá, že výsledky v případě malých zásob jsou výrazně horší než u zásob velkých.

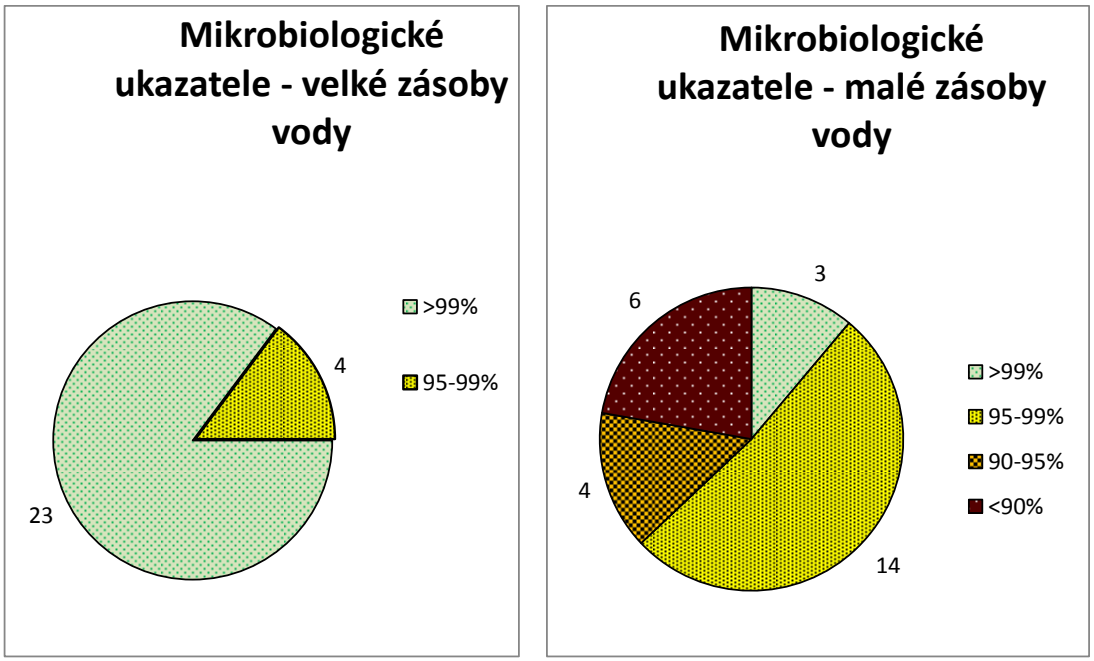

Obrázek 2: Míra dodržování mikrobiologických ukazatelů, počet členských států

Pokud jde o chemické ukazatele, vykazovaly malé zásoby podobně vysoké úrovně dodržování jako zásoby velké. V některých zásobovaných oblastech byly zaznamenány problémy s dusičnany, dusitany, arsenem a v menší míře s borem a fluoridem. Například v roce 2010 bylo zjištěno více než 1 000 malých zásob vody s koncentracemi dusičnanů přesahujícími stanovené úrovně (viz tabulka 1 na konci této zprávy). Z míry dodržování indikačních ukazatelů vyplývá, že výsledky v případě malých zásob jsou zpravidla horší než u větších.

Posouzení oznámených údajů o malých zásobách prokázalo, že některé členské státy mají potíže s bezpečným řízením malých zásob vody. To by mohlo mít dopad na přibližně 11,5 až 15,5 milionu obyvatel. Aby však bylo možné odhadnout konkrétní zdravotní rizika pro tyto občany, bylo by zapotřebí shromáždit více informací a provést podrobné posouzení způsobu, jakým jsou tyto malé zásoby řízeny.

Problémy v souvislosti s malými zásobami vody byly uznány rovněž v sedmém akčním programu pro životní prostředí [14], jenž vyzývá ke zvýšení úsilí při provádění směrnice zejména v případě malých zásob pitné vody.

Jako první krok Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovala „akční rámec“ obsahující osvědčené postupy pro posuzování rizik u malých zásob vody, jenž bude zanedlouho k dispozici na internetových stránkách GŘ pro životní prostředí[15]. Vzhledem k tomu, že se tato otázka dotýká milionů občanů EU, je zapotřebí dalšího úsilí zaměřeného na zlepšení dodávek vody vysoké jakosti zejména v odlehlých a venkovských oblastech.

Údaje z členských států ukazují, že v případě incidentů a nesplnění příslušných norem kvality členské státy většinou v přiměřeném čase přijmou nápravná opatření. Pokud jde o mikrobiologické ukazatele, opatření zahrnovala lepší úpravu a čištění znečištěných částí veřejné rozvodné soustavy. V případě chemických ukazatelů byly nedostatky řešeny

[14] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU.
[15] http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/small_supplies_en.html

prostřednictvím lepších zemědělských postupů, úpravou nebo čištěním vody, změnou zdroje vody a poskytováním informací veřejnosti.

2.3. Monitorování a poskytování informací

Směrnice členským státům ukládá povinnost zajistit, že bude prováděno pravidelné monitorování jakosti vody určené k lidské spotřebě. Postupy monitorování se však v jednotlivých členských státech a dokonce mezi jednotlivými oblastmi zásobování v rámci jednoho členského státu liší, což má za následek různé úrovně a různou dostupnost údajů z monitorování. Vzhledem k tomu, že směrnice umožňuje přizpůsobit monitorovací programy v závislosti na specifických charakteristikách dané zásobované oblasti, nemusí tato skutečnost nutně znamenat, že nebyly splněny právní požadavky směrnice. Z analýzy ovšem vyplývá, že stávající postupy monitorování je třeba přezkoumat a lépe sjednotit, zejména s přihlédnutím k posouzení rizik a řízení rizik v rámci plánů bezpečnosti vody.[16]

S cílem řešit otázku monitorování a výkonnosti členských států Komise v současnosti vypracovává tzv. „strukturovaný rámec pro provádění a poskytování informací“. Ten vytváří na vnitrostátní úrovni systémy, které aktivně šíří informace o provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí. Tyto informace se poté shromažďují a na jejich základě vzniká přehled pro celou EU. Požadavek směrnice týkající se poskytování aktuálních informací o jakosti pitné vody spotřebitelům by mohl být s tímto informačním rámcem propojen a tak zdokonalen. Údaje o pitné vodě by rovněž mohly být jednoznačněji propojeny s Evropským systémem informací o vodě, který obsahuje řadu údajů a informací shromážděných v rámci institucí Evropské unie.

2.4. Odchylky

Směrnice povoluje za velmi přísných podmínek časově omezené odchylky od norem pro jakost pitné vody. Tyto odchylky nesmí představovat potenciální nebezpečí pro lidské zdraví a mohou být stanoveny, pokud dodávka pitné vody v dotčené oblasti nemůže být zajištěna jinými přijatelnými prostředky. Odchylka nesmí překročit dobu tří let. Považuje-li však členský stát za potřebné odchylku stanovit na delší období, může povolit druhou odchylku na období maximálně tří let a musí sdělit důvody tohoto rozhodnutí Komisi. Za mimořádných okolností může členský stát Komisi požádat o třetí odchylku. Komise tuto žádost důkladně posoudí a poté ji může zamítnout, nebo ji může povolit na dobu nepřesahující tři roky.

Komise doposud udělila třetí odchylku na období tří let České republice, Itálii, Maďarsku a Německu, přičemž tyto odchylky se vztahovaly především na ukazatele pro dusičnany a dusitany, fluorid, bor, arsen a nikl. Komise zamítla jednu žádost o výjimku, kterou podalo Estonsko. Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách GŘ pro životní prostředí[17]. Komise v současnosti zkoumá vhodné způsoby, jak zajistit správné provádění souvisejících rozhodnutí.

Odchylky a další případné výjimky pro mimořádné okolnosti mohou ohrozit jednotné provádění směrnice v celé EU, nejsou-li uplatňovány obezřetně. Komise se domnívá, že současný režim odchylek poskytl členským státům dostatek času k zajištění toho, aby byly normy pro jakost pitné vody splněny. Podle názoru Komise by proto pro stávající

[16] http://www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/water-and-sanitation/country-work/ensuring-drinking-water-safety-through-water-safety-plans

[17] http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/derogations_en.html, a na CIRCABC

zásoby vody neměly být udělovány žádné nové odchylky od normy pro jakost pitné vody s výjimkou případů, kdy se objeví nové, nepředvídatelné zdroje znečištění nebo po zavedení norem pro nové ukazatele či zpřísnění norem jakosti pitné vody u stávajících ukazatelů. U nových zásob vody by odchylky mohly být za přísných podmínek zváženy, pokud je možné zdroje znečištění v přijatelném časovém horizontu odstranit a v případě, že pro tuto novou zásobu neexistuje alternativa.

2.5. Řešení problémů

Díky politice EU v oblasti pitné vody bylo během uplynulých desetiletí dosaženo vysoké jakosti pitné vody v celé EU. Za účelem zachování této úrovně a vyřešení zbývajících specifických problémů by ovšem mohlo být zapotřebí dále přizpůsobit právní rámec EU.

Malé zásoby vody se výrazně odlišují od velkých zásob. Jsou malého rozsahu a nezřídka se nacházejí ve venkovských a odlehlých oblastech, což vyžaduje přístupy řízení, jež zohledňují konkrétní situaci v těchto oblastech. Stávající směrnice o pitné vodě se zaměřuje hlavně na velké zásoby vody. Doplnění zvláštních ustanovení pro malé zásoby vody, včetně povinnosti podávat zprávy, by pomohlo zajistit účinné řízení malých zásob na základě rizik a umožnilo by vypracovat lepší plány s údaji o jakosti pitné vody v malých zásobovaných oblastech. Tím by se rovněž zlepšil přístup k nezávadné pitné vodě, zejména v odlehlých oblastech, a lépe by se zpřístupnily informace o jakosti vody pro veřejnost a zúčastněné strany.

S ohledem na rizika související s novými znečišťujícími látkami a na vědeckotechnický pokrok bude zřejmě nutné přizpůsobit stávající seznam ukazatelů a jejich hodnot, stejně jako požadavky na monitorování a analýzu. Je možné, že bude potřeba tento seznam rozšířit, aby zahrnoval nové znečišťující látky, jako např. některé produkty používané v zemědělství nebo průmyslu, včetně farmaceutických výrobků. Metodiky monitorování a specifikace pro analýzu ukazatelů by měly brát v úvahu nejnovější metody a techniky, včetně přístupů založených na analýze rizik, aby umožňovaly řízení kvality nejúčinnějším a z hlediska nákladů nejefektivnějším způsobem, a to jak s ohledem na úpravu vod v čističce odpadních vod, tak i na rozvodnou síť až po rozvod do domácností spotřebitelů. Rámec EU by měl být posouzen na základě aktualizovaných pokynů WHO. Kromě toho je možné, že budou nezbytná zvláštní opatření ke snížení netěsností v rozvodných sítích. Přibližně v polovině členských států se přes 20 % čisté pitné vody vůbec nedostane do kohoutků v domácnostech spotřebitelů, protože z rozvodné sítě unikne. V některých členských státech tyto ztráty dosahují až 60 %.

Je důležité, aby veřejnost měla přístup k informacím týkajícím se jakosti pitné vody. Tyto informace jsou sice nezřídka poskytovány na vnitrostátních internetových stránkách, často ale nejsou aktualizovány a bývají obtížně srozumitelné. Většina členských států nepoužívá podrobné mapy nebo jiné veřejně přístupné materiály. Současný postup podávání zpráv neposkytuje Komisi přiměřené a aktuální informace, aby mohla provést důkladnou syntézu vývoje jakosti pitné vody v Evropské unii. Proto není snadné poskytovat Radě, Evropskému parlamentu a veřejnosti aktualizované informace týkající se politiky v oblasti pitné vody a jakosti pitné vody v pravidelných intervalech. Kromě toho se údaje v rámci EU shromažďují, zpracovávají a oznamují odlišným způsobem, a proto je obtížné porovnat v jednotlivých členských státech stav provádění a dodržování požadavků směrnice. Přepracovaná nebo nová koncepce podávání zpráv by mohla usnadnit transparentní šíření údajů a jejich správu jak na vnitrostátní úrovni, tak i na úrovni EU. Stanovení referenčních hodnot pro jakost pitné

vody by navíc usnadnilo výklad a vizualizaci údajů o jakosti vody v celé EU a umožnilo by lépe porovnat jakost vody a trendy v této oblasti v jednotlivých členských státech.

3. ZÁVĚRY

Analýza potvrzuje, že směrnice o pitné vodě přispěla k vysoké jakosti pitné vody v EU, což dokládá rovněž vysoká úroveň dodržování norem pro jakost pitné vody.

Ačkoli je směrnice prosazována uspokojivým způsobem a v mnoha oblastech bylo dosaženo pokroku, byly určeny tyto problémy a úkoly:

1. Měly by se zlepšit dodávky vody vysoké jakosti, a to zejména v odlehlých a venkovských oblastech. Malé zásoby vody v těchto oblastech vyžadují zvláštní postupy řízení založené na rizicích, přičemž by se v této souvislosti měla posoudit úloha směrnice o pitné vodě.
2. V případě velkých zásob vody by řízení založené na rizicích umožňovalo nákladově efektivnější monitorování a analýzu ukazatelů s ohledem na zjištěná rizika a poskytovalo by lepší záruky pro ochranu lidského zdraví. Metody monitorování a analýzy by měly odrážet nejnovější vývoj ve vědeckotechnické oblasti.
3. Pokud jde o seznam ukazatelů pro pitnou vodu, měly by se zohlednit nejnovější vědecké poznatky o chemických a jiných ukazatelích, jakož i výsledky probíhající revize pokynů WHO týkajících se pitné vody, včetně nových znečišťujících látek.
4. Prostřednictvím moderních informačních technologií a snadnějšího **přístupu k informacím o životním prostředí** by se měly spotřebitelům poskytovat aktuálnější informace a mělo by se prozkoumat, jak by bylo možné propojit různé údaje z monitorování s podáváním zpráv a informováním spotřebitelů.
5. Harmonogramy provádění a mechanismy odchylek jsou zastaralé, a proto by se měly aktualizovat a přepracovat.

Veřejná konzultace na úrovni EU je prvním krokem na cestě k dalšímu podrobnému posouzení výše uvedených problémů a možností jejich řešení. Je možné, že v jejím průběhu budou určena další témata, jež bude nutné vyřešit, aby se zajistilo a dále zlepšilo dodržování vysokých norem pro jakost pitné vody v celé EU.

Informační přehled – provádění směrnice o pitné vodě (98/83/ES) v roce 2010

Počet zásobovaných oblastí

- 96 388 zásobovaných oblastí v EU s přibližně 474 miliony odběratelů
- 11 233 velkých zásob dodávajících vodu 317 milionům obyvatel
- 85 559 malých zásob dodávajících vodu 65 milionům obyvatel (na základě údajů z dobrovolných průzkumů)

Jakost pitné vody – velké zásoby vody

Pokud bylo v analýzách splněno více než 99 %[18] mezních hodnot, bylo to v rámci této zprávy považováno za úplné dodržení hodnot ukazatelů.

Mikrobiologické ukazatele

Ve všech členských státech činila míra dodržování v případě velkých zásob vody více než 95 % a 23 členských států dokonce tyto hodnoty dodrželo v plné míře (99 – 100 %). Tyto vysoké úrovně nesplnily pouze BG, CY, HU a LV.

Chemické ukazatele

Míra dodržování byla vysoká, ale o něco nižší než v případě mikrobiologických ukazatelů. Všechny členské státy oznámily míru dodržování vyšší než 90 % s výjimkou tří členských států – HU (ukazatele pro arsen), IE (ukazatele pro trihalogenmethany)[19]a LT (ukazatele pro fluorid).

Indikační ukazatele

Sedm členských států dosáhlo nejvyšší úrovně dodržování (99–100%), zatímco v deseti členských státech byla míra vyšší než 95 %. Zbývajících deset členských států zaznamenalo úroveň dodržování mezi 90 % a 95 %. DK (koliformní bakterie), HU (amonné ionty), LT (síran) a MT (chlorid a sodík) měly pro tyto ukazatele míru dodržování nižší než 90 %.

Jakost pitné vody – malé zásoby vody

Mikrobiologické ukazatele

Míra dodržování byla nižší než u velkých zásob, přičemž více než 99% splnění požadavků oznámily pouze tři členské státy (EE, MT, SE). U 14 členských států bylo zjištěno dodržování hodnot u 95–99 % vzorků, u čtyř členských států (BG, CY, IT, UK) u 90–95 % vzorků a u šesti členských států (DK, EL, LT, PL, RO, SI) u méně než 90 % vzorků.

Chemické ukazatele

Míra dodržování hodnot byla v případě malých zásob podobná jako u zásob velkých.

Indikační ukazatele

Případné zhoršení výsledků bylo způsobeno výskytem koliformních bakterií, *Clostridium perfringens* a dále železa, manganu, čpavku a v souvislosti s hodnotou pH. Řadě členských států se podařilo dosáhnout více než 95% úrovně dodržování, v některých členských státech se však vyskytly značné problémy.

[18] Vzhledem k úrovni nejistot a incidentů (např. chyby při výběru vzorků a analýze) činí přijatelná chybovost 1 %; míra dodržování je navíc uváděna v řádových hodnotách, neboť zpravidla jde o časově omezené překročení. V důsledku odlišných metod výběru vzorků a monitorování a kvůli nedostatku standardizovaných postupů nejsou výsledky v plné míře porovnatelné, přesto však tyto údaje poskytují dobrý přehled o situaci v celé EU.

[19] Pro chemický ukazatel „trihalogenmethany celkem“ poskytovala směrnice až do prosince 2008 odchylku od mezní hodnoty uvedené v příloze I části B (až 150 µg/l namísto 100 µg/l).

Tabulka 1: Přehled údajů z jednotlivých členských států (ZO = zásobované oblasti)

ČS	Počet velkých ZO	Počet malých ZO	Obyvatelstvo napojené na veřejné dodávky vody (rok) zdroj Eurostat	Mikrobiologie Soulad vzorku v %		Chemické látky	
				Velké zásoby (obrázek 1)	Malé zásoby	Velké zásoby Soulad vzorku v % (obrázek 1, (x) na obr. 1 = 90 %	Malé zásoby: Například: dusičnan, počet nevyhovujících ZO
AT	260	4 570	95,05 (2008)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	20
BE	225	522	99,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	3
BG	196	2 226	99,2 (2011)	95-99 %	90-95 %	95-99 %	349
CY	20	268	100 (2011)	95–99 %	90–95 %	95–99 %	1
CZ	283	3 870	93,5 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	?
DE	2 283	5 873	99,3 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	12
DK	252	2 071	97 (2002)	99–100 %	< 90 %	90–95 %	4
EE	25	1 115	80 (2009)	99–100 %	99–100 %	90–95 %	-
EL	177	713	94 (2007)	99–100 %	< 90%	95–99 %	20
ES	928	7 907	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	-
FI	158	697	91 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	
FR	2 487	18 363	99,4 (2001)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	381
HU	275	2 731	100 (2011)	95–99 %	95–99 %	< 90 % (x)	10
IE	241	1 920	85 (2007)	99–100 %	95–99 %	< 90 % (x)	9
IT	1 046	3 977	-	99–100 %	90–95 %	95–99 %	6
LT	65	1 734	75 (2011)	99–100 %	< 90 %	< 90 % (x)	1
LU	43	154	99,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	1
LV	29	1 145	-	95–99 %	95–99 %	99–100 %	
MT	12	7	100 (2011)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	
NL	209	250	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	-
PL	970	8 839	87,6 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	-
PT	362	3 176	96,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	28
RO	310	5 398	56,5 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	133
SE	182	1 486	87 (2010)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	-
SI	78	899	-	99–100 %	< 90 %	95–99 %	4
SK	95	957	86,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	11
UK	22	4 691	-	99–100 %	90–95 %	99–100 %	109